

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 ספטמבר 2011

תפ"ח 10-04-8365 מדינת ישראל נ' יצחק

בפני כב' השופטת נ' אחיטוב, אב"ד

כב' השופטת מ' דיסקין

כב' השופט ר' בן-יוסף

בעניין: **המאשימה**

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נאוה הורוביץ

נגד

הנאשם

יחזקאל יצחק
ע"י ב"כ עו"ד ניר זאנו

גזר דין

1. הנאשם הועמד לדין בכתב אישום המייחס לו עבירות אינוס קטינה בידי בן משפחה (ריבוי עבירות) לפי סעיפים 345(א)(3) ו-351(א) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ומעשה מגונה בקטינה בידי בן משפחה (ריבוי עבירות) לפי סעיפים 348(א), 345(א)(3) ו-351(ג)(1) לחוק העונשין. הנאשם כבר בעבירות שיוחסו לו. לאחר שמיעת הראיות ניתנה על ידנו הכרעת דין מכוחה הורשע הנאשם, ברוב דעות, בעבירה אחת של אינוס קטינה בידי בן משפחה, וב-7 עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה. הנאשם ביצע את המעשים בבתה בת ה-12.5 של בת זוגו דאו. המעשים בוצעו במשך חודשיים במהלך החופש הגדול שנת 2008.

ראיות לעונש

2. לחובת הנאשם עבר פלילי ישן בעבירות אלימות, סמים ורכוש, בגינן נדון, בין השאר, גם לעונשי מאסר. הרשעתו האחרונה בשנת 1997 ומתייחסת לעבירות רכוש וסמים משנת 1995. מאז לא הורשע בביצוע עבירות. נוכח אופי העבירות בהן הורשע הנאשם, נערך בעניינו תסקיר הערכת מסוכנות מינית. עורך התסקיר מציין את הכחשתו הטוטלית של הנאשם למעשים נשוא הרשעתו. כן מדגיש את תמיכת בני משפחתו ואת העובדה שמוזה 11 שנים הנאשם אינו צורך סמים אחרי התמכרות רבת שנים. הנאשם מתפרנס מעבודות מזדמנות ואינו עובד באופן קבוע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 ספטמבר 2011

תפ"ח 10-04-8365 מדינת ישראל נ' יצחק

לאחר שקלול הפקטורים השונים ובעיקר העובדה שלנאשם יכולת טובה לשליטה על דחפיו ואיננו בעל אישיות פסיכופתית, מסקנתו של עורך התסקיר, כי רמת המסוכנות המינית של הנאשם היא "נמוכה".

טיעונים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** ביקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל משמעותי, מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלוננת. כאשר לרמת הענישה הפנתה להוראת סעיף 355 לחוק העונשין, הקובעת כי "...לא יפחת עונשו מרבע העונש המירבי שנקבע לאותה עבירה" בטיעוניה הדגישה את יחסי הכוחות ופער הגילים העצום בין הנאשם, גבר בוגר, לבין המתלוננת, נערה חלשה כבת 12.5 שנתה בו אמון ונקלעה למלכוד. מחד, קינן בה חשש מפגיעה במערכת היחסים שבינו לבין אמה והתמיכה הכלכלית הכרוכה בה ומאידך, נוצר צורך להוציא את הדברים לאוויר העולם. הגם שהקטינה סירבה לשתף פעולה ולכן לא נערך תסקיר קורבן אודותיה, הדגישה התובעת את ההכרה שאינה צריכה ראייה בדבר הנוקשים שמעשים מעין אלה תורצים בנפשה של קורבן העבירה. מן הן לחומרה, הפנתה התביעה לכך, שהנאשם ממשיך וטוען לחפותו גם בשלב זה, גם לאחר הרשתתו. כן הגישה מספר פסקי דין בהם נגזרו על נאשמים בעבירות דומות, שבוצעו במסגרת יחסי משפחה, עונשים של 7-12 שנות מאסר.

4. **ב"כ הנאשם טען**, כי בעניינו של מרשן קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים הטלתו של עונש נמוך מן העונש המינימאלי ועתר לכך כי ככל שייפסק פיצוי, ייקבע זה על הרף הנמוך. בטיעוניה הדגיש לקולא כי הנאשם הורשע רק בחלק מן העבירות שיוחסו לו, ועל רקע כלל אורחות חייו, המדובר במעידה אקראית. כן הדגיש את העובדה שהאירועים החלו ופסקו ביוזמתו וכי המעשים המיוחסים לנאשם אינם נמנים על דרגת החומרה הגבוהה, ולא קיימים בהם אלמנטים מחמירים של שימוש בכוח ושיבוש הליכים. מאחר ובעניינה של המתלוננת לא הוגש תסקיר נפגע עבירה, אף אם ניתן להניח כי סבלה פגיעה כלשהי מהמעשים, אין בכך כדי לפצות על היעדר הערכה מקצועית. כמו כן, הפנה לעדות הקטינה שציינה כי אין בה טינה כלפי הנאשם. אשר לנאשם עצמו, נסיבות חייו אינן פשוטות. בגיל 12 הפסיק את לימודיו ובסביבות גיל 16 נהרגו ארבעה מחבריו בתאונת דרכים, אירוע שבעקבותיו החל לצרוך סמים. הוא נגמל כ-20 שנים מאוחר יותר. מצבו הכלכלי קשה. הוא מתגורר בצריף ועובד בעבודות מזדמנות. כיום, יש לו בת זוג חדשה. הסגור מפנה להתרשמותו הטובה של מעריך המסוכנות מן הנאשם. אף שהנאשם עומד על חפותו, מסוכנותו המינית הוגדרה כנמוכה, כאשר בדרך כלל, בלא הודיה, מוערכת המסוכנות לפחות כ- "בינונית".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 ספטמבר 2011

תפ"ח 8365-04-10 מדינת ישראל נ' יצחק

הוא הציג מספר רב של פסקי דין בהם נגזרו על נאשמים בעבירות דומות במסגרת יחסי משפחה עונש שבין 2 ל-6.5 שנות מאסר.

דין

5. מלאכת גזירת הדין, שככלל קשה ומורכבת היא, קשה שבעתיים בתיקים כגון התיק בו עסקינן. בבוא בית המשפט לקבוע את מידת העונש ההולמת, הוא נדרש לבחון מרכיבים רבים, ביניהם (ומבלי למצות את השיקולים הרלוונטיים), מהות המעשים בהם הורשע הנאשם, הפסול המוסרי שבחס, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, מידת הנזק שנגרם לנפגע העבירה, עברו הפלילי וסיכויי שיקומו של הנאשם, והסיכון שהוא מהווה לסביבתו.

בהיבט של מהות המעשים בהם הורשע הנאשם, הגם שבהגדרתם הם נמנים על הרף העליון של העבירות, הרי שכאשר המתלוננת הביעה מצוקה, הנאשם הניח לה ועזבה לנפשה. יתרה מזו, המעשים נמשכו על פני תקופה מוגדרת וקצרה יחסית ופסקו ביוזמת הנאשם ולא בשל גורם אחר. בין מועד ביצוע המעשים לבין פתיחת החקירה בעקבות גלויים ע"י הקטינה חלף פרק זמן משמעותי של כשנתיים. בתקופה זו הנאשם המשיך במערכת היחסים עם אמה של המתלוננת ולא חזר לפגוע במתלוננת, ולאחר סיומה, המשיך בחייו והחל במערכת יחסים חדשה. בנתונים אלו, הסכנה להישנות מעשים דומים כלפי המתלוננת עצמה, נמוכה. מסקנה זו מתחזקת נוכח הערכת המסוכנות, שנקבעה כנמוכה. גם הסיכון כלפי קטינות אחרות הוא נמוך, הן על רקע העדר עבר פלילי בעבירות מין, והן לאור יכולת הנאשם לשקם את חייו ולהלך אורח חיים נורמטיבי, כפי שהוכיח בעבר.

באשר לנזקים שנגרמו למתלוננת, בהעדר תסקיר קורבן נוכל לבססה רק על התרשמותנו ממנה בעת עדותה בפנינו וכן על ניסיון החיים ומחקרים המצביעים על כך שבכל עבירה שכזו, טבוע נזק מעצם טיבה, ששיעורו והשלכותיו יכולו שילוו את הנפגע עוד שנים הרבה לאחר שבוצעו המעשים. בהיעדר נוכחות אב, הנאשם היה אדם נאהב במשפחת הקטינה ושימש עבורה משענת חמה ותומכת, אך דווקא מידי אותה דמות אהובה באה פגיעתה. הנאשם מעל באמונה של הקטינה, ניצל את תמימותה ופגע בכבודה. וכפי ששנתה הפסיקה לא אחת בעניין קטינים: "גופם של כל ילד או ילדה אינו הפקר" (ע"פ 4890/01 פלוני נ. מדינת ישראל פ"ד נו(3) 594, 606).

6. מהטעמים המפורטים לעיל קבע המחוקק עונש מזערי חובה בהוראת סעיף 355 לחוק העונשין.
בסיפא נאמר:

"...אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו"

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 ספטמבר 2011

תפ"ח 10-04-8365 מדינת ישראל נ' יצחק

בפסיקה נקבע בהתייחס לסעיף האמור כי:

"...הסיבה לסעיף 355, המסמיכה את בית המשפט לחרוג מעונש המינימום אם...החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו, איננה מהווה אינדיקציה לשלילת הסמכות להטלת מאסר על תנאי במסגרת עונש המינימום, אלא עניינה במתן סמכות לסטות מעונש המינימום (מאסר ומאסר על תנאי בכלל זה) אם נתקיימו נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת".
(ע"פ 1867/00 מדינת ישראל נ' גוטמן, פ"ד נד(3) 145, 157).

בשל הטעמים המיוחדים שפירטנו בפסקה 5 לעיל, ראינו שלא להטיל את מלוא עונש המינימום במאסר בפועל.

7. לאחר ששקלנו את כל השיקולים והנסיבות לקולא ולחומרה אנו מטילים על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 42 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ארבעה ימי מעצר.
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה על פרק י' סימן ה' לחוק העונשין, מסוג פשע.
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה על פרק י' סימן ה' לחוק העונשין, מסוג עוון.
- ד. 25,000 ₪ כפיצוי למתלוננת שישולם תוך 60 יום מהיום.

הודע לנאשם על זכותו לערער תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"א, 14 בספטמבר 2011, במעמד הצדדים.

שופט רענן בן-יוסף

שופטת מרים דיסקין

שופטת נורית אחיטוב

רענן בן-יוסף, שופט

מרים דיסקין, שופטת

נורית אחיטוב, שופטת
אב"ד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

14 ספטמבר 2011

תפ"ח 8365-04-10 מדינת ישראל נ' יצחק

עמוד 5 מתוך 5